

JEDNOHO DNE VŠAK CESTOU KOLEM
JASNÉ ŘEKY ZAČALA JEHO ÚSTA
HOVOŘIT TAKŘKA SAMÁ OD SEBE

Mé paní, vy, jež lásce rozumíte,

chci pohovořit s vámi o své paní,
ne abych dovršil snad chvály na ni,
leč abych ulevil svým myšlenkám.

Když myslím na ctnosti, jež má, jak víte,
Láska se ve mně ozývá tak blaze,

že kdybych neztrácel pak na odvaze,
vnukal bych jí svým veršem věru sám.

Já se však nechci vzpínat k výšinám
a potom bázní klesnout do bédnosti:

chci hovořit o její šlechtnosti
jen ve vši skromnosti a jenom k vám,

paní a dívky věrně milující,
protože jiným nelze o tom říci.

Andělé prosí Boha na výsosti

a říkají: „Tam dole na té zemi
je vidět zázrak skutkem učiněný

tou vzácnou duší zářící až sem!“
Nebesa, kterým chybí k úplnosti

jedině ona, stále po ní ždají
a s nimi prosí každý svatý v ráji:

jedině Pán nás hájí proti všem.
Hovoří o paní, jat soucitem:

„Sečkejte v klidu, moji milovaní,
ať ještě prodlí podle mého přání
u toho, kdo ji ztratí každým dnem
a jednou řekne duším zatracených:
Já viděl naději všech vyvolených!“

V nejvyšším nebi touží po mé paní,
tak veliká je síla jejích ctností.

Každá, jež chce mít díl té šlechtnosti,
nechat jde chvíli po ulici s ní,

když zmrazuje a ničí na potkání
ve špatných srdcích každé špatné hnutí:

kdo snese pohled na ni bez pohnutí,
buď zahyne, nebo se zúšlechťí.

A koho ona sledá hodným cti,
aby k ní pohlédl, ten vychutnává,

co blaženosti její pozdrav dává,
a pokorně všem všechno odpustí.

Leč její největší dar od Boha je,
že kdo s ní promluví, ten dojde ráje.

Láska se ptá: „Jak může smrtelnice
mít v sobě tolik čistoty a krásy?“

Pak na ni pohlédne a přisáhá si,
že v ní Bůh stvořil pro nás nový div.

Svítlí jak perla, ale o nic více,
o nic méně, nežli paní přináleží:

je vzorem krásy, jímž se všechno měří,
a lepší nezrodí svět jaktěživ.

Ať už své oči stročí kamkoliv,
plameny lásky, které se z nich šíří,
zraňují zraky toho, kdo k nim vzhlíží,
a pronikají do srdce kdo dřív:
má tolik Lásky vykresleno v tváři,
že žádný pohled nese ne tu záři.

Vím, kancóno, až teď

z mých rukou vyjdeš,
navštívíš mnoho ušlechtilých paní;

a proto myslí na mé vychovávání,
ty dcerko Lásky, proto poslechni

a vždycky skromně pros,
když někam přijdeš:

„Kudy mám jít k té, k níž mě vychystali
a k jejíž slávě jsou mé všechny chvály?“

A neutrácej zůhdaroma své dni:
nemeškej nikde mezi špatnými,

a pokud můžeš, hlas se otevřeně
ke dvornému muži nebo ženě,

a ti tě zavedou pak rovnou k ní.
U paní najdeš Lásku nepochybně;

popros ji místo mne, ať stojí při mně.